

[Miljøministeren]

rinærdirektoratet. Særlige sager, især de, der er af principiel betydning, kan så påklages videre til miljøministeriets departement.

Jeg har fået oplyst, at antallet af klagesager har været meget beskedent, og jeg mener ikke, at de erfaringer, vi har gjort på dette område siden lovens vedtagelse, giver noget grundlag for at tage dette system op til fuldstændig gennemgang og revurdering. Jeg skal da gerne indrømme, at der har været indkøringsvanskeligheder, men er det så mærkeligt, når man skal køre alle de love, jeg nævnte før, sammen og få dem til at arbejde sammen? Det synes jeg ikke.

Det, jeg mener er væsentligt, er, at man får en klar opgavefordeling eller afgrænsning imellem statens, amtskommunernes og primærkommunernes rolle i den fysiske planlægning for at kunne fastholde den forenkling, der er lagt op til gennem hele lovgivningen. Jeg kan særlig nævne kommune-, region- og landsplanlægningen. Derfor har jeg for nylig bedt planstyrelsen om efter forhandling med de kommunale instanser at udarbejde et udkast til vejledning om disse spørgsmål i forbindelse med planlægningsarbejdet. Jeg mener, det må være rimeligt at følge alle de love op, som vi efterhånden kommer i gang med, og som vi i øjeblikket kører ind.

Jeg tror, at vi med miljøreformen er kommet et væsentligt skridt hen ad vejen. Jeg siger ikke, at den er god. Jeg siger ikke, at den ikke kan blive bedre. Men jeg tror i og for sig, at jeg har ret til at sige – og det er jo dette tings skyld, som har vedtaget denne lovgivning – at vi på dette område er et af de lande, der er kommet længst frem, og ved at arbejde fornuftigt med det kan vi komme et langt stykke ad vejen til en fuldendt lovgivning, al den stund vi ikke skal glemme, at undervejs melder der sig nye opgaver under den teknologiske udvikling, som vi er underkastet.

Thorndahl (FP):

Det er kun en kort replik til miljøministeren, som også genkaldte sig den grundige diskussion, vi havde om spildevandsplanerne og deres forsinkelse i april i år. Miljøministeren gentog her, at hvis spildevandsplanerne blev forsinket, blev borgernes indsigelsesmulighed også udskudt tilsvarende. Det giver

mig anledning til lige at nævne de procedurereregler, der er for fremlæggelsen af spildevandsplaner.

Det er sådan, at spildevandsplanen fremlægges offentligt. Den skal gennemgås på et offentligt møde, som hovedstadsrådet i hovedstadsregionens område leder, og i de øvrige dele af landet er det det lokale amtsråd, der står for den offentlige fremlæggelse. Spildevandsplanen skal ifølge § 9 i bekendtgørelse nr. 174 være fremlagt i mindst tre uger, før dette møde afholdes. I samme bekendtgørelses § 12 fastslår man, at borgerne kan gøre synspunkter gældende skriftligt og mundtligt indtil tre uger efter dette mødes afholdelse. Ellers kan man, når hovedstadsrådet eller amtsrådene har afgjort sagen, med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 71 klage indtil fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Jeg forstår egentlig ikke helt ministerens bemærkninger om, at borgernes indsigelser ligesom skulle være påvirket af, at kommunerne ikke overholder deres forpligtelser. Ja, hvad ellers? Er det virkelig sådan, at man i miljøministeriet har overvejet, at borgernes retstilstand, retssikring, rettigheder skulle forringes, fordi primærkommunerne ikke overholder deres forpligtelser i henhold til loven? Jeg forstår slet ikke bemærkningen, hvis man ikke har haft den tanke. Ellers er det da selvfølgelig. Den uklarhed vil jeg godt lige bede ministeren om at bringe mig ud af. Hvis det overhovedet skal have nogen rimelighed, så må man da have overvejet, om borgernes rettigheder skulle blive forringet som følge af, at kommunerne ikke overholdt deres forpligtelser.

Jeg vil lige runde af med at fastslå, at den afgørende forskel mellem borgerne og myndighederne i forhold til miljøbeskyttelsesloven er den, at primærkommunerne, og i hvert fald hovedstadsrådet, i meget høj grad har tilladt sig at overse de tidsfrister, som i bekendtgørelsen er fastsat af ministeriet, mens borgerne efter ministerens opfattelse – sådan må jeg da forstå det – skal overholde de tidsfrister, der er fastsat for borgerne i den samme bekendtgørelse, som de kommunale myndigheder overtræder. Jeg vil blot gentage, at jeg finder dette forhold urimeligt. Jeg finder ikke, at det er på den måde, man ligesom skal vise borgerne, hvordan de skal overholde dette lands love, nemlig ved at myndighederne klart overtræder de samme